

1. (א) תושב ישראל שהאזרחות הישראלית לא הוקנתה לו מחמת הצהרה שנתן לפי סעיף 2(ג2) לחוק האזרחות, התשי"ב-1952¹ (להלן - החוק העיקרי), לפני תחילתו של חוק זה (להלן - יום התחילה) -

(1) רשאי, בהודעה לשר הפנים, בתוך שנה מיום התחילה, לבטל את הצהרתו;

(2) רשאי שר הפנים או מי שהוא הסמיך לכך לבטל את הצהרתו, בתוך התקופה האמורה בפסקה (1), אם הוכח להנחת דעתו כי ניתנה בשגגה או מתוך הנחה שרק הצהרה כזו תאפשר לו להמשיך ולהחזיק באזרחות קודמת שלו.

(ב) תושב ישראל בגיר שנכלל, לפי סעיף 2(ג3) לחוק העיקרי, בהצהרת הוריו בעת היותו קטין, או שהוריו הצהירו לגביו לפי סעיף 2(ג4) לחוק העיקרי, ובשל כך לא הוקנתה לו אזרחות ישראלית -

(1) רשאי, בהודעה לשר הפנים, בתוך שנה מיום התחילה, לבטל את הצהרת הוריו לגביו;

(2) רשאי שר הפנים או מי שהוא הסמיך לכך, לבטל את הצהרת הוריו בתוך התקופה האמורה בפסקה (1), אם הוכח להנחת דעתו כי ניתנה בשגגה או מתוך הנחה שרק הצהרה כזו תאפשר לו להמשיך ולהחזיק באזרחות קודמת שלו.

(ג) מי שהצהרתו בוטלה כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) יהיה לאזרח ישראלי מכוח שבות מיום ביטול ההצהרה.

(ד) עם ביטול הצהרה לפי סעיף קטן (א) יהיה גם קטין שהיה כלול באותה הצהרה לאזרח ישראלי מכוח שבות, ובלבד שביום הביטול הוא עדיין קטין ותושב ישראל; בוטלה הצהרתו של הורה אחד בלבד, תחול הוראת סעיף קטן זה אם אותו הורה רשאי להחזיק לבדו בקטין או שההורה השני הסכים בכתב לכך שביטול ההצהרה יחול אף על הקטין.

2. תחילתו של חוק זה שלושה חודשים מיום פרסומו.

אליהו סויסה
שר הפנים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דן תיכון
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

¹ נתקבל בכנסת ביום ה' בתמוז התשנ"ח (29 ביוני 1998): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2649, מיום כ"ו בתשרי התשנ"ח (27 באוקטובר 1997), עמ' 15. ס"ח התשי"ב, עמ' 146; התשנ"ו, עמ' 362.